

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4046/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ахмед Делимеђац, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Вишег суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1310/23 од 10.10.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1310/23 од 10.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1310/23 од 10.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1568/19 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 4.188.005,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2017. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати законску затезну камату на износ од 4.188.005,00 динара, за период почев од 03.04.2017. године до 10.04.2017. године, и преко досуђеног износа од 4.188.005,00 динара до траженог износа од 5.480.000,00 динара, за износ од још 1.291.995,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.04.2017. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 211.480,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1310/23 од 10.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити потреба за уједначавањем судске праксе. Нижестепени судови су о захтеву тужиле за исплату трошкова кривичног поступка, који су пали на терет буџетских средстава суда због обуставе кривичног поступка вођеног против њеног сада пок. супруга, а с обзиром да њен захтев за накнаду од стране кривичног суда није усвојен, одлучили сагласно одговарајућим одредбама Законика о кривичном поступку, те важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Тужена се у ревизији позвала на одлуке Врховног касационог суда при одлучивању о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца изјављеном у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка о којима је одлучено у кривичном поступку, због чега не представљају доказ о другачијој судској пракси.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 15.03.2019. године. Тужена ревизијом побија пресуду у делу којим је одлучено о захтеву тужиле за исплату износа од 4.188.005,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**